

HOMÉROSZ NYOMÁBAN

Szerző: **TOKOS Bianka**, III. évfolyam

Témavezető: **Dr. KOVÁCS Gábor** egyetemi adjunktus

Intézmény: Pannon Egyetem, Modern Filológiai és Társadalomtudományi Kar,
Magyar Irodalomtudományi Tanszék, Veszprém

Dolgozatom célja, hogy bemutassa egy műfaj, az eposz, illetve a műfaj paródiáin keresztül annak változását, irodalomban betöltött szerepét, mindezt úgy, hogy ebből a hosszú alakulástörténetből három művet ragadok ki, s ezeket értelmezem: az antik eposzt Homérosz *Odüsszeia* és *Íliász* című művén keresztül, az eposzi hagyománnyal való szakítás példáját, Petőfi Sándor *A helység kalapácsa* című paródiáját, illetve egy kortárs megvalósulást, Varró Dániel *Petőfi Sándor* című művét.

A dolgozat első részében általánosan vizsgálom az irodalmi hagyományt, az irodalom mozgatórugóit, középpontban az utánzás-eredetiség és az intertextualitás fogalmak tisztázásával, s a paródia szükségessége, jelentősége, jellemzői is tárgyalásra kerülnek.

A dolgozat középpontjába a három mű interpretációja kerül, összehasonlítva a közös elemeket; az eposzi kellek és a nyelvi paródia eszközeit, funkcióját, valamint a szövegszervező eljárásokat. Igyekszem visszautalni a fent említett fogalmakra, s vizsgálom ezek megvalósulását az alkotásokban, különös figyelmet fordítva az intertextualitás jelenségére. Kísérletet teszek arra, hogy bebizonyítsam, hogy a művek hermeneutikája csak rendszerben működik (hermeneutikai kör), illetve vizsgálom, hogy a ricoeuri hármas mimézis „modellje”, illetve fogalmai mennyiben alkalmazhatók a három szövegre.

A befejező részben kitérek a homéroszi hagyomány lírában való folytatásának lehetőségeire is, elsősorban Kovács András Ferenc, Konsztantinosz Kavafisz és Jorge Luis Borges költeményeinek értelmezésével.

Kulcsszavak: **Homérosz, eposz, paródia, intertextualitás, hermeneutikai kör, líra**

Jelen publikáció a TÁMOP-4.2.2/B-10/1-2010-0025 azonosítójú projekt támogatásával valósult meg.